

Huzurevleri, gereksinimi karşılamıyor

Dünya Gazetesi
25.09.1978

Huzurevleri Kurma ve Yaşatma Derneği'nin huzurevinde 4 yıldır yaşamını sürdüren Semiha annenin en mutlu günleri oğlunun kendisini ziyarete geldiği pazar günleri...

Huzurevleri Kurma ve Yaşatma Derneği Müdürlüğü Zekeriya Savcı'ya göre huzurevinde yaşayan yaşlılar için en önemli sorun ısınma ve temizlik.

Huzurevleri, gereksinimi karşılamıyor

GÜLDEREN SAKALLI

Huzurevleri Kurma ve Yaşatma Derneği'nin Bahçelievler'deki huzurevinde yaşayan mutlu ihtiyarlardan biri Semiha Anne. Dört yıldır yuvası haline gelmiş huzurevinde,

mutluluğu yüzünden okunuyor..

Onu, huzurevinin üst katındaki salonda, sokakta bulduğu kediyi severken bulduk. Bir yandan kedi, i seviyor, bir yandan da söylüyordu güleç yüzlü kadın: "Beş liralık

(Devamı 7. Sayfada)

Huzurevleri

(Baştarafı 1. Sayfada)

ciğer aldım, yine de yemiyor. O da benim gibi iştahsız. Açlıktan ölecek zavallı. Ne yapmam bilmem ki..

Ah, benim hayatım da bir roman.. Oğlum o gelini almasaydı. Ben, bu halime düşmezdim. Ama, benim en büyük mutluluğum O'nun beni ziyarete geldiği hafta sonları. Her pazar gelir beni görmeye. İstedikçe yere götürür. Allah, razı olsun. Yine de mutluyum burada. Çok şükür sağlığım yerinde. 4 yıl oldu buraya gelişi artık alıştım. Yemek yapmasını bile bilmez bizim gelin ama ne yapalım oğlum aldı bir kez. Oğlumun gelişini dört gözle bekliyorum. Durun başörtümü düzeltiyim de güzel çıksın resmim."

38 kişinin yaşadığı huzurevinde fotoğrafını çektiğimiz tek ihtiyar Semiha Anne oldu. Diğerleri ise çekindiler fotoğraf çekilmekten. Huzurevi sakinlerinin çoğu kendilerini yakınlarının ziyarete gelmesinin en mutlu anları olduğunu söylüyorlar.

Aslında bu 38 kişi huzurevlerinde yaşantılarını sürdürebilen mutlu yaşlılar.

Yapılan araştırmalara göre, nüfusu beş milyona ulaşan İstanbul'da yalnızca 270 yataklı kapasiteli altı huzurevi bulunmakta. Bunlardan en eskisi ise 30 yataklı Bağcılar'daki özel huzurevi. Buraya 50 yaşını aşmış kişiler ücretli olarak alınmakta. Maltepe'deki 50 yataklı huzurevinin günlük ücreti ise 15-30 lira..

Huzurevleri kuruluş olarak darılabilecek'ye girmeyen yaşlıların ömürlerinin sonuna dek normal yaşam koşullarına uygun olarak yaşamaları amaçlanıyor..

Huzurevleri Kurma ve Yaşatma Derneği Müdürlüğü Zekeriya Savcı'ya göre huzurevlerindeki yaşlıların en büyük sorunu ısınma ve temizlik.

Savcı, huzurevlerinde kömürlü kaloriferi brülöre çevirmek için uğraşlarını ise şöyle anlatıyor:

"1967 yılında kömürle işleyen kaloriferimizi huzurevi sakinlerinin daha iyi ısınması için brülöre çevirmeye karar verdik. Ancak elimizde paramız yoktu. Yaşlı bir hanım ömür boyu kalma koşullarıyla bize 50 bin lira verdi. Biz bu para ile kaloriferimizi yaptırдық. Bu hanım halen huzurevinizde kalmaktadır.

Huzurevinde kalanlar için en büyük sorun ısınma ve temizliktir. Yemek ve diğer gereksinimler sonra gelir. Biz onlara evlerini aratmamaya çalışıyoruz."

Zekeriya Savcı, huzurevleri kavramının toplumu muзда henüz yerleşemediğinden yakınıyor ve: "Huzurevlerine gelenler burada en iyi koşullar sağlansa bile kalabilecekleri bir yer bulunca gidiyorlar. Ancak bir de alıştılar mı evleri olarak benimsiyorlar burayı. Sekiz tane yaşlı sakinimiz var. Bunlar 73 ay ile rekor kırdılar" diyor.

12 ülke ile

(Baştarafı 1. Sayfada)

Norveç, Bulgaristan, Kıbrıs Türk federe Devleti, Rusya, ve Pakistan ile 1978 yılının ilk beş ayında çeşitli ticari anlaşmalar ve protokol kollar yapıldığına değinen Köprülüler, konu hakkında şu bilgiyi vermiştir:

"Arnavutluk ile imzalanan ticaret protokolü ile 8 milyon dolar olan ticaret hacmi 18 milyon dolara çıkmıştır. Libya ile imzalanan ticari ve mali işbirliği anlaşması sayesinde, petrol ithaline ilişkin hükümlerle birlikte, ürünlerimizin beş yıllık satışı da garanti altına alınmıştır. Romanya ile imzalanan kredi anlaşması ile üç yıllık süre içinde 240 milyon dolarlık malın kredili olarak ithaline olanak hazırlanmıştır.

Köprülüler, Tarih dergisine yaptığı açıklamada, RCD'li ile olan ilişkilerin daha sağlam esaslara bağlanması için çalışmaların sürdürüldüğünü de belirtmiş, AET ile olan ilişkilerde ihracatın geliştirilmesi açısından olumlu yaklaşımın sağlandığını söylemiştir.

Dış ilişkilerde başlatılan olumlu girişimlerin gerek çek ve belirlen sonuçları ise önümüzdeki günlerde alılabileceğini belirten Köprülüler, dış gelirlerin önemli ölçüde artacağını sözlerine eklemiştir.

Yenisini alamayan

(Baştarafı 1. Sayfada)

kısımlarını öldürmekte ya da yamamaktadır. Şu anda işlerimizin çokluğundan gelen müşterileri geri çevirmek zorunda kalıyoruz" demişlerdir.

ESKİYE RAGBET

Elde dokunan halı fiyatlarının çok yüksek olması nedeniyle halkın bunları almakta zorluk çektiğini söyleyen taticiler, "yenisini alamayanlar bizden geliş ekisini alıyorlar. Turistlerle eski halılara büyük ilgi gösteriyorlar. Yenilerinin fiyatlarının çok yüksek olduğu halıları bizden yarıya daha az fiyatlarla alıyorlar" şeklinde konuşmaktadırlar.

Text in Turkish:

Huzurevleri Kurma ve Yaşatma Demeğinin huzurevinde 4 yıldır yaşamını sürdüren Semiha annenin en mutlu günleri oğlunun kendisini ziyarete geldiği pazar günleri...

Huzurevleri Kurma ve Yaşatma Demeği Müdürü Zekeriya Salıcı'ya göre huzurevinde yaşayan yaşlılar için en önemli sorun ısınma ve temizlik.

Huzurevleri, gereksinimi karşılamıyor

Gülderen Sakallı

Huzurevleri Kurma ve Yaşatma Derneği'nin Bahçelievler'deki huzurevinde yaşayan mutlu ihtiyarlardan biri Semiha Anne. Dört yıldır yuvası haline gelmiş huzurevinde, mutluluğu yüzünden okunuyor. Onu, huzurevinin üst katındaki salonda, sokakla bulduğu kediyi severken bulduk.. Bir yandan kediyi seviyor, bir yandan da söyleniyordu güleç yüzlü kadın: "Beş liralık ciğer aldım, yine de yemiyor. O da benim gibi iştahsız. Açlıktan ölecek zavallı. Ne yapsam bilmem ki... Ah, benim hayatım da bir roman,. Oğlum o gelini almasaydı. Ben bu hallere düşmezdim. Ama, benim en büyük mutluluğum O'nun beni ziyarete geldiği hafta sonları. Her pazar gelir beni görmeye, istediğim yere götürür. Allah razı olsun. Yine de mutluyum burada. Çok şükür sağlığım yerinde. 4 yıl oldu buraya geleli, artık alıştım. Yemek yapmasını bile bilmez bizim gelin ama ne yapalım oğlum aldı bir kez. Oğlumun gelişini dört gözle bekliyorum. Durun başörtümü düzelteyim de güzel çıksın resmim."

38 kişinin yaşadığı huzurevinde fotoğrafını çekebildiğimiz tek ihtiyar Semiha Anne oldu. Diğerleri ise çekindiler fotoğraf çektirmekten. Huzurevi sakinlerinin çoğu kendilerini yakınlarının ziyarete gelmesinin en mutlu anları olduğunu söylüyorlar. Aslında bu 38 kişi huzurevlerinde yaşantılarını sürdürebilen mutlu yaşlılar. Yapılan araştırmalara göre, nüfusu beş milyona ulaşan İstanbul'da yalnızca 270 yatak kapasiteli altı huzurevi bulunmakta. Bunlardan en eskisi ise 30 yataklı Bağcılar'daki özel huzurevi. Buraya 50 yaşını aşmış kişiler ücretli olarak alınmakta. Maltepe'deki 50 yataklı huzurevinin günlük ücreti ise 15-30 Lira.

Huzurevleri kuruluş olarak Darülaceze'ye girmeyen yaşlıların ömürlerinin sonuna dek normal yaşam koşullarına uygun olarak yaşamalarını amaçlıyor. Huzurevleri Kurma ve Yaşatma Derneği Müdürü Zekeriya Salıcı'ya göre huzurevlerindeki yaşlıların en büyük sorunu ısınma ve temizlik. Salıcı, huzurevlerinde kömürlü kaloriferi brülöre çevirmek için uğraşlarını ise şöyle anlatıyor:

"1967 yılında kömürle işleyen kaloriferimizi huzurevi sakinlerinin daha iyi ısınması için brülöre çevirmeye karar verdik. Ancak elimizde paramız yoktu. Yaşlı bir hanım ömür boyu kalma koşuluyla bize 50 bin lira verdi. Biz bu para ile kaloriferimizi yaptırдық. Bu hanım halen huzurevimizde kalmaktadır. Huzurevinde kalanlar için en büyük sorun ısınma ve temizliktir. Yemek ve diğer gereksinimler sonra gelir. Biz onlara evlerini aratmamaya çalışıyoruz."

Zekeriya Salıcı, huzurevleri kavramının toplumumuzda henüz yerleşemediğinden yakınıyor ve "Huzurevlerine gelenler burada en iyi koşullar sağlansa bile kalabilecekleri bir yer bulunca gidiyorlar. Ancak bir de alıştılar mı evleri olarak benimsiyorlar burayı. Sekiz tane yaşlı sakinimiz var. Bunlar 73 ay ile rekor kırdılar" diyor.

Text in English:

Semiha, who has been living in the nursing home operated by the Association for Establishing and Supporting Nursing Homes for the past four years, finds her happiest moments on Sundays—the days her son comes to visit her.

According to Zekeriya Salıcı, Director of the Association for Establishing and Supporting Nursing Homes, the most important issues for the elderly living in the nursing home are heating and cleanliness.

Nursing Homes Fall Short of Meeting Needs

Gülderen Sakallı

One of the happy elderly residents of the Nursing Home in Bahçelievler, operated by the Association for Establishing and Sustaining Nursing Homes, is Semiha Anne. She has been living there for four years, and her joy is evident on her face. We found her in the upstairs lounge of the home, petting a stray cat she had found on the street. While petting the cat, the cheerful-faced woman murmured: "I bought five lira's worth of liver, and still she won't eat. Just like me, no appetite at all. Poor thing might starve. I don't know what to do... Ah, my life is like a novel. If only my son hadn't married that girl... I wouldn't have ended up like this. But my greatest joy is when he visits me on weekends. Every Sunday, he comes to see me and takes me wherever I want. May God bless him. I'm still happy here. Thank goodness I'm healthy. It's been four years now, and I've gotten used to it. Our daughter-in-law can't even cook, but what can you do? My son chose her. I eagerly await his visits. Let me fix my headscarf so I look good in the picture."

Out of the 38 people living in the nursing home, Semiha Anne was the only one willing to be photographed. Most of the other residents declined. For many of the residents, the visits from loved ones are the happiest moments of their lives. In truth, these 38 individuals are the fortunate elderly who can live in a nursing home. According to studies, in Istanbul—a city with a population of five million—there are only six nursing homes with a total of 270 beds. The oldest of these is a private home in Bağcılar with 30 beds. It accepts individuals over the age of 50 for a fee. Another home in Maltepe has 50 beds, with a daily fee ranging from 15 to 30 Turkish Lira.

Nursing homes are intended to allow elderly people who are not eligible for Darülaceze (a public charitable institution) to live out their final years under normal conditions. According to Zekeriya Salıcı, the Director of the Association for Establishing and Sustaining Nursing Homes, the biggest challenges in these facilities are heating and cleanliness.

"In 1967, we decided to switch from coal-fired heating to an oil burner system to improve the residents' comfort. But we didn't have the funds. A woman donated 50,000 TL with the condition that she be allowed to live in the home for the rest of her life. We used that money to install the new system. She is still a resident. Heating and cleanliness are our primary concerns—food and other needs come afterward. We try to make sure they don't miss their own homes."

Salıcı also notes that the concept of a nursing home has not yet taken root in Turkish society:

"Even if they find good conditions here, many of the elderly leave when they find a place elsewhere. But once they get used to it, they start to see this as their home. We have eight residents who have stayed for a record-breaking 73 months."